

Celje knežje mesto

CELEJA - Troja secunda

Ni naključje, da so popotniki že v srednjem veku z začudenjem zrl v množico antičnih ostalin, ki so jih srečevali na vsakem koraku. Še več kot tisoč let po propadu antične Celeje, kot se je mesto imenovalo v rimskem času, je bilo vsakomur jasno, da so bile primerjave med Celejo in Trojo (nekateri pisci so Celejo poimenovali kar Troja secunda - Druga Troja) povsem upravičene.

Antične Celeje

Žal pa Celeja ni bila "Druga Troja" le po bogastvu, temveč tudi po svoji usodi. Ko je naval barbarskih plemen za več kot pol tisočletja ugasnil življenje v mestu, se je namreč zdelo, da se nekdanja mogočna naselbina nikoli več ne bo postavila na noge. Toda zmotili so se. Že v 12. stoletju je prekrasen prostor ob sotočju Savinje in Voglajne spet oživel. Na antičnih tleh je najprej zrasla skromna naselbina, ki je kmalu postala trg in stoletje za tem še mesto.

CELJE - knežje mesto

S poknežitvijo mogočnih celjskih grofov (1436), ki so se ob pomoči nemškega cesarja Sigismunda Luksemburškega (Celjanka Barbara je bila njegova soproga) vedno bolj srdito spopadali s Habsburžani za politični primat v Srednji Evropi, pa je Celje za kratkih dvajset let postalo tudi knežja prestolnica. Vendar tudi po smrti mogočnih celjskih knezov leta 1456 mesto ni nazadovalo. Že v 18. stoletju je Celje slovelo kot cvetoče obrtno-trgovsko mesto.

Savinje

V prejšnjem stoletju se je Celje razvilo še v pomembno turistično središče, ki je po celi monarhiji slovelo po svojih savinjskih kopelih in na vsakem koraku vidnih ostalinah svoje bogate preteklosti. Pa ne le po tem; tudi po prekrasni okolici, zaradi katere so nekateri Celje primerjali z znanim avstrijskim letoviščem Ischlom ali celo s Heidelbergom. Tudi v prvi polovici 20. stoletja je razvoj mesta temeljil predvsem na trgovini, obrti in sejmskih prireditvah pa tudi na turizmu.

